

Szegedről — Szegednek.

— Az új adótörvények. —

Szeged város közönségét legközvetlenebbül érintik az új adójavaslatok, amelyeket az elmúlt héten a pénzügyminiszter ur az országgyűlésnek bemutatott. Azt hiszem, hogy nem végezek hiábavaló munkát, ha ezekről az adójavaslatokról kivonatolva ismertetést közlök, mert az országos adótörvényjavaslatok mindnyájunk életébe belelágnak.

A jövedelemadónak részleges életbeléptetéséről szóló javaslat indoklásában az foglaltatik, hogy Magyarországon a négy hadikölcsönből kifolyólag több mint 6 milliárd névértékű jegyzés kölcsönkötvényeinek évi kamatai a 360 millió koronát meghaladják. Ennek az összegnek fedezetéről költségvetésileg gondoskodni kell, ezért kerültek az adójavaslatok az országgyűlés elé.

A világháború alatt, az állami bevételek fokozása érdekében eddig két intézkedés történt. Az egyik intézkedés volt a jövedelemadónak, a 20.000 koronát meghaladó jövedelmekre vonatkozóan, hadsegélyezési célokból való ideiglenes életbeléptetése. Ennek következménye lett, hogy mintegy 200 szegedi polgár e címen mintegy 250.000 korona évi adóval terheltetett meg. A másik intézkedés az volt, hogy az államkincstárnak a szesz eladási árában való részesedése és a dohány-gyártmányok ára felemeltetett. Ennek a két intézkedésnek eredménye mintegy 80 millió korona évi bevételi többletet jelent az állami háztartásban.

A bejelentett adójavaslatokat azonban csak kezdetnek tekinthetjük az állami szükségletek kielégítése szempontjából, mert nemcsak a hadikölcsön kamatainak fedezésére van szükség, hanem mindazoknak a kötelezettségeknek kielégítésére, amelyek a világháborúval kapcsolatban az állam háztartására nehezdednek. A legkiválóbb pénzügyi embereink Magyarország kamatterhének emelkedését a világháború következtében 1000 millió koronára becsülik, tehát a mostani gondoskodás tárgyát képező 360 millió korona kamat fedezete céljából kell majdan újabb bevételekről gondoskodni.

Az országgyűlés elé terjesztett adójavaslatok a következők:

1. A jövedelemadó végleges életbeléptetése. A törvényjavaslat értelmében a jövedelemadóról szóló 1909 évi X. t.-c. idevonatkozó szakaszai, a 10.000 koronát meghaladó összjövedelmekre nézve, 1917 január 1-ével hatályba lépnek. Vallomást csak azok kötelesek adni, akiknek összjövedelme az adókiivetést megelőző évben a 10.000 koronát meghaladta.

2. A hadi nyereségadó. A törvényjavaslat értelmében a nyilvános számadásra kötelezett vállalatok és egyletek által az 1914. 1915. és 1916. években elért nyereség-többletek és a természetes személyek, továbbá a fennálló törvények értelmében jövedelemadó fizetésére köteles jogi személyek által elért jövedelem-többletek hadi nyereségadó alá esnek. A hadi nyereségadó a belföldi vállalatoknál, a nyereségtöbblet ama része után, amely a saját tőke 5%-át nem haladja meg, a nyereség-többlet 10%-a, ama része után, amely a saját tőke 5%-ánál nagyobb, de 10%-át meg nem haladja, a nyereségtöbblet 15%-a. A kulcs ily számítás mellett 5%-al emelkedik mindaddig, míg a 35%-ot el nem éri. A külföldi vállalatoknál az adó 200.000 koronát meg nem haladó nyereségtöbblet után, a többletnek 20%-a és az egy milliót meghaladó nyereség után a fokozat 40%-ra emelkedik. A természeti és jogi személyekre nézve az adó a jövedelem-többlet első 10.000 koronája után 5%, ami folyótól-ágoson 5%-okkal emelkedik 30%-ig minden 20.000 koronás újabb jövedelem-többletnél, 20.000 korona után 35%, újabb 200.000 ko-

rona után 40% és a további többletjövödelmek után, tehát 500.000 koronán felül 45%.

3. A nyilvános számadásra kötelezett vállalatok kereseti adójáról szóló 1909 évi VIII. t.-c. életbeléptetése. A törvényjavaslat értelmében az 1909 évi VIII. t.-c., valamint az ezt kiegészítő 1912 évi LIII. t.-c. vonatkozó szakaszai bizonyos módosításokkal 1917. január 1-ével hatályba lépnek. Meg kell említenem, hogy a kereskedő világ, különösen a pénzemberek rendkívül sérelmesnek, terhesnek tartják ennek a törvénynek életbeléptését és emellett hangsúlyozzák, hogy nem áll arányban a 60 milliós évi földadóval, hogy a terheket az agráriusok jobban bírják, mint a kereskedők.

4. A vagyonadó. A javaslat szerint vagyonadó fizetésére köteleztetik az egész vagyona után minden magyar állampolgár, minden külföldi állampolgár, a közbirtokosságok, volt urbéri községek, a vagyonközse-

gek, házközösségek és végül olyan külön kezelt vagyontömegek, amelyek a fennálló törvények értelmében jövedelemadót fizetni kötelesek. Mentések a vagyonadó alul azok a személyek, akiknek adóköteles tiszta vagyona az 50.000 koronát meg nem haladja. A legkisebb vagyoni adó 60 korona, ami fokozatosan emelkedik 2.400.000 koronás vagyoni évi 12.000 koronára, ezután minden 100.000 korona után 5%-ot kell fizetni.

Bármennyire fázik is minden magyar ember az újabb adóktól, be kell látnunk, hogy az államra nehezdedő terheket az állampolgároknak kell elviselni, a terheket azonban úgy kell megosztani, hogy azok súlya alatt a gyöngébb alanyok el ne pusztuljanak. Egyidejűleg az államhatalomnak a maga nagy erejével oda kell hatni, hogy a munkaszerető polgárság megtalálja boldogulását e sok megpróbáltatáson keresztülment országban. *Nemo.*

Repülőink sikeres támadásai az olasz keleti tengerparton.

— Banfield sorhajóhadnagy két ellenséges repülőgépet lelőtt. —

BUDAPEST, június 24. (Közli a miniszterelnöki sajtóosztály.) Június 23-án reggel néhány torpedójárművünk az olasz keleti tengerparton Giulianovónál tűz alá vett egy gyártelepet és egy haladó tehervonatot. A vonat mozdonya a tüzelés folytán felrobbant; négy kocsi kigyulladt; több kocsi megsérült. A járművek háborítatlanul visszatértek.

23-ikán este Banfield sorhajóhadnagy felszállott, hogy egy Trieszt ellen repülő ellenséges hydroplánt megtámadjon; nyolc perccel utóbb a hydroplánt még a tenger felett légi harcban lelőtte; a megfigyelő (olasz) meghalt; a pilótát (francia) elfogtuk. Az F. B. a 12 jelű repülőgépet Triesztbe szállítottuk.

Június 24-ikén reggel egy repülőrajunk

igen jó sikerrel bombázta a ponte di piavei vasuti hidat és pályaudvart, valamint a gradól kikötőt és a hidon négy teli találatot ért el. Bár repülőgépeinket hevesen lőtték, valamennyi sértetlenül visszatért.

Egy órával később Banfield sorhajóhadnagy a triezsti öbölben egy F. B. A. típusu francia tengeri repülőgépet légi harcban lelőtt. A repülőgép négy kilométernyire Grado előtt a tengerbe zuhant. Az ellenség ütegeinek védelme alatt egy felfegyverzett ellenséges páncélos motorcsónaknak sikerült megmeateni a repülőgépet, amelynek mindkét utasa alkalmasint súlyosan megsebesült.

A HAJÓRAJ PARANCSNOKSÁGA.

(Közli a miniszterelnöki sajtóosztály.)

A leigázott Görögország.

A hallatlan erőszakoskodások végtelen sorozata, amellyel az antant-hatalmak Görögországot sanyargatták, ugylátszik *végül is megtörték a görög király és felelős államférfiak hősi ellenállását.* Amikor azok a hatalmak, amelyek a háború megindításakor mellett bizonykodtak, hogy ők a kis államok védelmére ragadtak fegyvert, elhatározták a görög kikötők blokirózását, még kételkedni lehetett abban meglesz-e bennük az erkölcsi bátorság arra, hogy ezt az elhatározásukat meg is valósítsák. És ime megtették. Hogy a görög hadsereget vazallus-csapatukká teheték, fontosabb volt nekik, mint az erkölcs. És az a kiáltás, mely a párisi és londoni sajtóban egyazon időben kezdett felhangzani és így szólt: „Ei Konstantin királlyal!”, mutatta, milyen messzire állottak egymástól fennen hangoztatott ideális céljaik és aljas erkölcsaik. Amikor a blokád megkezdődött, majd mind szigorubbá lett, amikor az ország az éhínség szélére jutott, mind világosabbá lett, hogy a szerencsétlen Görögországnak be kell adnia a derekát. Már nem is tárgyaltak vele, hanem semlegességét semmibe se véve, úgy bántak el vele, mint valami ellenséges országgal. A rábeszélést és meggyőzést a kényszer váltotta fel. A király és a kormány-

férfiak, amikor kiragadták kezükből a kormány gyeplőit és lehetetlenné tették a számukra, hogy görög földön görög politikát üzenek, minden diszetre méltóan és a legelszántabb bátorsággal elmentek az ellenállás legvégső határáig. Most tehát nem szabad csodálkoznunk, hogy az országot fenyegető anyagi tönkkel és az Akropoliszt veszélyező ellenséges ágyukkal szemben végül is megtört az ellenálló erejük.

De még így is kérdéses, célhoz fog-e vezetni az antantnak az a programja, melynek ördögi inspirátora: *Venizelosz*. A cél tudvalevően: Venizeloszt ismét kormányra juttatni, hogy az antanttal új szövetségi szerződésre lépve a görög hadsereget és flottát az antant rendelkezésére bocsássa.

Ezzel egyidejűleg, habár kevésbé erőszakos módon, folyik az agitáció *Bukarestben* is abban a reményben, hogy a két ország beavatkozásával megjavítják az antant számára az oly siralmas balkáni helyzetet. De eltekintve attól, hogy a román államférfiak az orosz győzelmi kiáltások és a román antant-barátok agitációja dacára a helyzetet még mindig hüvösen ítélik meg és a várakozás álláspontjára helyezkednek, a görög kormány visszavonulása még mindig nem jelenti azt, hogy Görögország jövődö